

Księga Mądrości

Глава 18

1. А для твоїх преподобних було велике світло. Їхній голос чуючи а виду не бачачи, бо й ті не потерпіли, назвали блаженними, 2. бо тим, що зазнали обиду, хоч не вчинили зла, дякували і молилися щоб прийшла ласка. 3. Задля цього Ти подав огнем палаючий стовп як вождя невідомого походу, а нешкідливе сонце для шляхетного мандрування. 4. Бо вони, що замкненими стерегли твоїх синів, через яких нетлінне світло закону мало бути подане вікові, гідні бути позбавлені світла і щоб їх стерегли в темряві. 5. Коли вони врадили вбити немовлят преподобних, і як одна дитина була відкладена і спаслася, Ти на їхнє оскарження забрав множество дітей і Ти однодушно вигубив в великій воді. 6. Та ніч наперед стала відома нашим батькам, щоб раділи, впевнено знаючи яким клятвам повірили. 7. Від твого народу прийнято спасіння праведних, а вигублення ворогів. 8. Бо чим Ти пімстився на ворогах, цим прикликавши нас Ти прославив. 9. Бо скрито приносили жертву преподобні раби добрих і в однодумності завіщали закон божества, щоб вони так прийняли святощі і добра і зла, вже наперед співаючи батьківські похвали. 10. А напроти зазвучав немилозвучний крик ворогів, і розносився плаксивий голос тих, що оплакували дітей. 11. А раб разом з паном мучений подібною пімстою і простий з царем терплячи те саме, 12. всі ж однаково мали безчисленних мертвих в однім смертнім імені. Бо ані не вистарчало живих для поховання, томущо в одну хвилину їхній найшляхотніший рід був вигублений. 13. Коли вони в усе не вірили через чародійство, через знищення первородних визнали, що нарід є божим сином. 14. Бо як тиха мовчанка охопила все і ніч у власному поспіху була при півночі, 15. прийшло твоє всесильне слово з неба з царських престолів, строгий вояк посеред землі вигублення, несучи твій нелицемірний приказ як острий меч, 16. і ставши наповнив все смертю і доторкнувся до неба, а став на землі. 17. Тоді нагло привиди страшних снів їх перестрашили, і повстали несподівані страхи, 18. і кожний кудись вкинений пів живим обявляв через яку причину вмирав. 19. Бо сні, що їх страшили це вказали наперед, щоб не були несвідомі через що гинуть, терплячи зло. 20. Випробування ж смерті доторкнулося й до праведних, і в пустині було побиття багатьох. Але не на довго остався гнів. 21. Бо непорочний чоловік, поспішившись, воював, принісши зброю власного служіння молитву і надолуження ладану. Він став напроти гніву і поклав кінець нещастю, показавши, що є твоїм рабом. 22. А він поборов гнів не силою тіла, не силою зброї, але підкорив мучителя згадуючи слова клятви батьків і завіту. 23. Бо вже як разом впали купи він ставши між мертвими обірвав напад і відлучив дорогу до живих. 24. Бо на довгій одежі був увесь світ, і слава батьків на чотирях рядах різьбленого каміння, і твоя величність на діядимі його голови. 25. Перед цими губитель уступився, цього збоявся. Бо одна проба гніву була достатня.

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса